

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Аламуорова Робия Аланазаровна «Таҳлили лингвистии майдони луғавиву семантикии «тааччуб/surprise» дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ), барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобикати мавзӯи диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Аламуорова Робия Аланазаровна «Таҳлили лингвистии майдони луғавиву семантикии «тааччуб/surprise» дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ), ба рамзи ихтисоси илмӣ 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) тасдиқнамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра мувофиқат мекунад.

Мубрамияти мавзӯи тадқиқ. Типологияи забонҳо як қисмати забоншиносӣ буда, забонҳоро дар муқоиса бо ҳамдигар ба мақсади муайян намудани хусусиятҳои умумӣ ва фарқкунандаи онҳо меомӯзад. Таҳқиқоти муқоисавӣ-типологии забонҳои таҳқиқшаванда дар забони муосир ҳаматарафа рушд ва инкишоф меёбад. Муҳаққиқони ин соҳаи забоншиносӣ диққати боз ҳам бештареро барои муқоиса ва таҳлили забонҳои гуногунсохт ҷудо мекунанд, ҳамон тавре, ки забоншиносони тоҷик М.Н. Қосимова, М. Муҳаммадиев, Ш. Рустамов ва дигарон андеша доранд, ки омӯзиши муқоисавии забонҳо заминаи зарурии муносибати бошуурокаи омӯзиши забонҳои хориҷӣ буда, роҳи бартараф намудани тавофутҳои нутқи модариро нишон дода, яке аз воситаҳои беҳтарини омӯзиши босуръати забони хориҷӣ ба шумор меравад.

Бояд таъкид намуд, ки диссертатсияи Аламуорова Р.А. бо барномаҳои таълимии муассисаҳои таҳсилоти олӣ ва мавзӯҳои илмӣ алоқаманди зич дошта, фарогири яке аз масъалаҳои мубрами пажӯҳишҳои забоншиносии муосири тоҷик мебошад.

Диссертант дар назди худ мақсад гузоштааст, ки омӯзиши системавӣ, комплексӣ, муқоисавӣ, сохторӣ, луғавӣ-семантикӣ ва морфологии калимаҳое, ки «тааччуб/surprise» -ро ҳамчун як намуди эҳсосот дар забони тоҷикӣ дар муқоиса бо забони англисӣ ифода мекунад, ташкил медиҳад. (Автореферат, с. 8). Барои расидан ба ин мақсад ӯ дарёфт ва муқоиса намудани воситаҳои гуногунсохти забони ифодакунандаи «тааччуб/surprise» дар муайян намудани дараҷаи таъсири омилҳои фаролингвистикӣ ва беҳтаршавии механизмҳои луғавӣ-маъноии ташаккулёбии калимаҳои таҳлили муҳокима қарордошта, баровардани

хулосаҳои мушаххаси илмӣ дар асоси таҳқиқоти бадастоварда аз вазифаҳои аслии худ шумурдааст. Чунонки аз мухтавои диссертатсия бармеояд, муаллифи он ба мақсади худ ноил гардида, аз уҳдаи иҷрои вазифаҳое, ки дар назди худ гузоштааст, ба хубӣ баромадааст.

Ҳангоми таълифи диссертатсия таҳқиқоте, ки дар самти таҳлили лингвистии луғавиву семантикӣ ва ҳамчунин асарҳои муҳаққиқони барҷастаи ватаниву хориҷӣ, аз ҷумла Н.Д. Андреева, Л.Л. Неллобова, В.Г. Гак, Б.А. Илиш, В.Д. Аракин, В.С. Расторгуева, Р. Ғаффоров, Ш. Рустамов, М. Мачидов, М. Саломов, М.Б. Султонов ва дигарон анҷом дода шудаанд, ба сифати асоси назариявӣ мавриди истифода қарор гирифтааст.

Дарачаи навгонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Таҳлили муқоисавии сохтор ва нишондиҳандаҳои таркибии майдони луғавӣ-семантикӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ба доираи таҳқиқи назариявӣ ва амалии масъалаҳои дастури эҳсосотӣ шомил аст. Муҳаққиқ дар муқаддимаи диссертатсия қайд намудааст, диссертатсияи мазкур ба таҳлили ҳамҷонибаи калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бахшида шуда, мавриди қиёсу муқобала қарор гирифтааст. Ҳамзамон, зикр гардидааст, ки мавзӯи мазкур дар гуногунсохтори забонии ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» дар забонҳои қиёсшаванда аз тарафи донишмандони нуктасанҷ ботафсил пажӯҳиш шуда бошанд ҳам, аммо таҳқиқи муқоисавии калимаҳои мазкур ҳамчун як намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ то имрӯз мавриди омӯзиши муфасссал қарор нагирифтааст, ки ин масъала муҳимияти мавзӯи интиҳобшударо асоснок менамояд. Аз ин сабаб, ба риштаи таҳлил кашидани майдони луғавиву семантикии «тааҷҷуб/surprise» дар ду забони муқоисашаванда, ки гуногунсохти забонии ифодакунандаи маъноӣ эҳсосотро фарогир аст, яке аз мавзӯҳои мубрам ва саривақтӣ махсуб мегардад. Омӯзиши муқоисавии майдони луғавиву семантикии «тааҷҷуб/surprise», яъне низоми воситаҳои гуногунсатҳи ифодаи маъноӣ эҳсосот дар заминаи маводи фаровони фактологӣ забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ сурат гирифта, дарёфт намудани хусусиятҳои монанд ва фарқкунандаи сохтор ва нишондиҳандаҳои майдони луғавӣ-семантикии «тааҷҷуб/surprise» дар забонҳои муқоисашаванда мубрами мавзӯи таҳқиқотро ташкил додааст.

Мазмуни вазифаи луғавӣ-семантикии «тааҷҷуб/surprise» ба маъноӣ эҳсосоти забонӣ, таркибҳо ва таркибҳои онҳо асос ёфта, таъсири мутақобилаи ҷиҳатҳо ва сатҳҳои гуногуни забонро инъикос намуда, тарзи ҳосил ифодаи вижагигҳои сохтории ташаккулёбии калимаҳои «тааҷҷуб/surprise»-ро дар бар мегирад. Аз ин рӯ, майдони луғавиву

семантикии «тааччуб/surprise» ва вазифаҳои семантикии он, ки бо воситаҳои бисёрсатҳии забони мушаххас дар маънои худ амалӣ мешаванд, мазмуни семантикии лингвистии эҳсосотро ифода мекунанд, ки сохтани вижагиҳои луғавӣ-семантикӣ ва равишҳои ташаккулёбии калимаҳои ифодакунандаи «тааччуб/surprise» мебошад.

Бинобар ин, мавзӯе, ки Аламуллоева Р.А. барои таҳқиқи илмӣ диссертатсия интихоб кардааст, яке аз мавзӯҳои мубрами забоншиносии муосири тоҷик ва англис ба шумор рафта, дорои аҳаммият ва арзиши баланди илмӣ мебошад. Барои муайян намудани дараҷаи таъсири омилҳои фаролингвистӣ ва бехтаршавии механизмҳои луғавӣ-семантикии дар забони тоҷикӣ ва муқоисаи он бо забони англисӣ, мақоми онҳо дар таркиби майдон ва паҳншавии нишондиҳандаҳо дар дохили майдон, ки барои омӯзиши муқоисавӣ дар забонҳои қиёсшаванда заминагузор буда, мусоидат хоҳад кард. Таҳқиқи мавзӯи мазкур ҳамчунин аҳаммияти забоншиносӣ дошта, ба пажӯҳиши масъалаҳои мавзӯи рисола, маводи гаронбаҳоеро муҳайё месозад. Нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда аз инҳо иборат аст:

- омӯзиши роҳи усулҳои морфологӣи вожаҳои ифодакунандаи «тааччуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои қиёсшаванда;
- муайян намудани манбаъҳои калимаҳои ифодакунандаи «тааччуб/surprise» дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ;
- муайян намудани вижагиҳои сохтории ташаккулёбии калимаҳои ифодакунандаи «тааччуб/surprise» дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ва ғ.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Тавсия ва хулосаҳо, инчунин истифодаи амалии натиҷаҳои тадқиқот аз тарафи диссертант илман асоснок карда шуда, метавонад дар самтҳои тадқиқи муқоисавӣи майдони луғавиву семантикии «тааччуб/surprise» дар забонҳои гуногунсохт ба бардоште расид, ки натиҷаҳои ҳосилшударо ҳангоми таҳияи дастурҳои таълимӣ аз грамматикаи назариявӣ ва амалии забонҳои муқоисашаванда истифода шавад.

Таҳқиқи баррасии мавзӯ дар диссертатсия бар маънои усулҳои асосии таҳқиқот усули мушоҳида, гипотетикӣ-дедуктивӣ, тасвир ва хулосабарорӣ, дар мавридҳои зарурӣ усулҳои роиҷи забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ ва типологӣ низ ба қор гирифта шудаанд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, хулоса ва феҳристи осори истифодашуда иборат буда, ҳаҷми умумии он 172 саҳифаи чопи стандартӣ компютериро ташкил мекунад.

Дар муқаддимаи диссертатсия, тибқи расмиёти маъмулӣ, муҳиммияти мавзӯи диссертатсия асоснок гардида, мақсад ва вазифаҳои он, навоварии илмӣ, усул ва методҳои таҳқиқот, мабнӯи методологӣ ва назариявӣ, аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия муайян ва нуктаҳои, ки барои дифоъ пешниҳод мешаванд, баён гардидааст.

Боби аввали диссертатсия— «Асосҳои назариявии таҳқиқи муқоисавии калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» унвон дошта, аз чор фасл иборат аст.

Зикр мегардад, ки омӯзиши таърихӣ ин ё он забон ба ҳар як забонмӯз шароит фароҳам меорад, ки зухуроти номафҳуми забони муосирро тариқи муайян намудани сарчашмаҳои таърихӣ он ошкор намояд.

Муаллиф дар зербобҳои боби мазкур нигоштааст: “Дар амал бошад, на ҳамаи калимаҳои забонро ба осонӣ чудо кардан мумкин аст. Барои пурратар фаро гирифтани мафҳуми калимаҳо ва дар ҳамаи мавридҳо ба осонӣ шинохтани онҳо бояд ҳамаи нишонаҳои забонии онҳо дар системаи ягона ҷамъоварда, мавриди омӯзиш қарор гиранд”(с.25) қобили қабул мебошад.

Ҳар як фасл бо натиҷагириву хулосаҳои мушаххас ҷамъбаст гардидааст.

Дар боби дуюми диссертатсия – «Тасвири таҳлили маъноиву сохтори калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ», ки фарогири чор фасл мебошад. Дар он зикр мегардад, ки таркиби луғавии забони тоҷик аз қишрҳои гуногуни луғавӣ иборатанд ва вожаҳои ифодагари узви бадани инсон, ки яке аз ин қишрҳоро фаро мегиранду ба гурӯҳи вожаҳои таърихӣ мансубанд таркиб ёфтааст. Маркази майдони офаридаҳои халқанд ва ҳаёти мардумро аз ҷиҳати моддиву маънавӣ ташкил додаанд. Ин воҳидҳои забон сохти устувори маънидор буда, ин падида дар ҳар ду забон ба назар мерасад, ки яке аз хусусияти ба ҳам монанди ду забони қиёсшаванда ба ҳисоб меравад.

Муҳаққиқ дар ин боб дарҷ намудааст, ки дар марҳилаҳои гуногуни таърихи забон ташаккули калимасозӣ дар асоси калимаҳои мавҷуда такмил ёфтааст. Инчунин муаллифи рисола муайян намудааст, ки нидо дар ифодаёбии «тааҷҷуб/surprise» дар ду забон бо калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» чун унсури зарурии нутқи овозӣ мебошад (с. 120).

Боби сеюми диссертатсия— «Таҳлили сохтори калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» унвон гирифта, аз чор фасл таркиб ёфтааст. Дар фасли якуми боб созмонеии калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бо ёрии аффиксатсия мавриди қорбурд аз ҷониби муаллифи асар қарор гирифтааст. Дар зери мафҳуми аффиксатсия диссертант яке аз роҳҳои маъмул ва самараноки калимасозӣ,

имкон медиҳад, ки бо роҳи илова кардани аффиксҳо (пешванд, пасванд, миёнванд) ба реша ё пояи калима, маънои онро тағйир дода, тобишҳои нави маъноӣ илова менамояд, шарҳ медиҳад (с.103-104).

Дар ин боб муаллиф кушиш ба ҳарч дода, масъалаҳои назариявӣ ва таҳлили хусусияти ҳоси нидо, оҳанги нутқ, ки дар забони тоҷикӣ нисбат ба забони англисӣ зиёд истифода мешавад дар пеши худ гузошта, мавриди таҳқиқ қарор додааст.

Дар қисмати хулоса натиҷаҳои асосии таҳқиқоти ба анҷомрасида баён карда шудаанд, ки дар ташаккули хусусиятҳои луғавӣ-семантикии калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ дар рисолаҳо ба таври муфассал ҷой дода шудааст.

Мавод ва матолиби рисола метавонад дар оянда зимни таҳқиқоти умумӣ ва густардаи марбут ба майдони луғавӣ-семантикӣ дар ифодаи вазифаи амиқи муоширатӣ хеле муҳим буда, ҳамчунин таълиму тадриси забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ва курсу семинарҳои таҳассусӣ дар мактабҳои олӣ ва таълифи барномаҳову дастурҳо ва вазои таълимӣ оид ба ин фанҳо истифода гардад. Матолиби дастурии назариявӣ ва амалии забонҳои тоҷикӣ ва англисии ҷамъовардашуда ҳамчунин барои нашри рисолаҳои илмӣ аз рӯи ихтисоси марбут метавон заминаи муфид фароҳам оварад.

Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқ аз он иборат, ки таҳқиқоти мазкур дар омӯзиш ва таҳлили минбаъдаи дар муайян намудани пахлуҳои мухталифи майдони луғавӣ-семантикӣ дар забонҳои гуногунсохт ҳамчун эҳсосот тааллуқ доранд дар доираи донишҳои илмии забоншиносии муосир, ки хулосаҳои он пойгоҳи муайяни назариявиро дар омӯзиши минбаъдаи масъалаҳои мухталифи калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот ва ифодаи марбут ба онро дар забонҳои муқоисашаванда, дар таҳлили дигар низомҳои он ва дар маводи дигар забонҳо мусоидат мекунад.

Маводи диссертатсияро дар курсҳои махсуси грамматикаи функционалӣ, грамматикаи назариявӣ ва амалии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ, курсҳои назарии тарҷума ва типологияи муқоисавии забонҳо, ҳангоми навиштани рисолаҳои илмӣ аз рӯи ихтисоси марбут метавон истифода кард.

Тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ. Нуктаҳои асосии диссертатсия дар конференсия ва ҷамъишҳои илмии ҷумҳуриявӣ ва донишгоҳӣ, ки дар байни солҳои 2021-2024 баргузор гардидаанд, ироа гардидааст. Аз рӯи мавзӯ 12 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳо, ки КОА-и назди Президенти ҶТ таъйид намудааст, интишор шудааст.

Кори диссертатсионии Аламуллоева Р.А. дар асоси меъёрҳои (стандарт) нави илмӣ таҳия гардидааст. Тарзи овардани иқтибос, таҳияи бобу

фасл ва зерфаслҳо, хулосаву рӯйхати адабиёти истифодашуда мутобиқи талаботи меъёрҳои муосири таълифи корҳои илмӣ таҳқиқотӣ сурат гирифтааст.

Дар баробари дастовардҳои зикршуда диссертатсия ва фишурдаи он аз камбудиву норасоиҳо низ ҳолӣ нестанд, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи кори илмӣ хеле муфиданд, аз ҷумла:

1. Асарҳои илмӣ баъзе муаллифон аз мадди назарӣ муаллиф дур мондаанд, ба монанди таҳқиқоти Назарзода С. «Забон ва истилоҳот» (2003); Истилоҳоти забони тоҷикӣ: таърих, гаройиш ва дурнамо (2014), ки андешаҳо дар атрофи забони тоҷикӣ ва ташаккули истилоҳот бахшида шудааст.
2. Дар раванди таҳқиқ муаллифи диссертатсия аз сарчашмаҳои зиёде иқтибос овардааст ва назари муҳаққиқонро ба ин ё он масъалаи илмӣ баён намудааст, аммо ин назарҳоро аз дидгоҳи интиқодӣ баррасӣ ва ақидаи худро нисбат ба онҳо пурра баён накардааст.
3. Агар аз тарафи муҳаққиқ дар қисмати русии автореферат тарҷумаи ҷумлаҳои мисол овардашуда бо забони русӣ навишта мешуданд, қиммати илмӣ кор боз ҳам беҳтар мешуд.
4. Довталаб барои муайян ва таҳлил кардани майдони луғавию семантикии калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» ҳамчун намуди эҳсосот дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ, ба гуруҳҳои тематикӣ тақсим кардани онҳо кори зиёдеро анҷом додааст. Чунин ба назар мерасад, ки илова кардани замима ба матни рисола, ки тамоми тавсифи гуруҳҳои мавзӯии калимаҳои ифодакунандаи «тааҷҷуб/surprise» - ро дар бар мегирад, арзишманд мебуд.
5. Дар баъзе саҳифаҳои диссертатсия ва автореферат ғалатҳои услубӣ, имлоӣ ба ҷашм мерасанд (с. 9, 13, 22 ва ғ.).
6. Нуқсонҳои дорои хусусияти техникӣ дар дастгоҳи библиографии диссертатсия мушоҳида мегарданд.

Дар маҷмӯъ, норасоиҳои зикршуда ба ҳеҷ ваҷҳ аҳаммияти таҳқиқоти анҷомдодашударо ҳалалдор намесозад, зеро аксари онҳо ислоҳпазир ва ба мазмуну муҳтавои диссертатсия ва дастовардҳои илмӣ муҳаққиқ таъсири ҷиддӣ намерасонанд.

